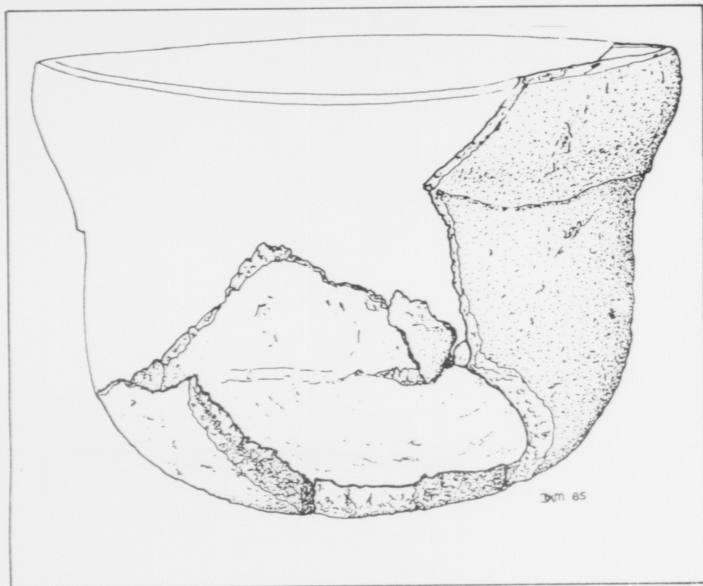
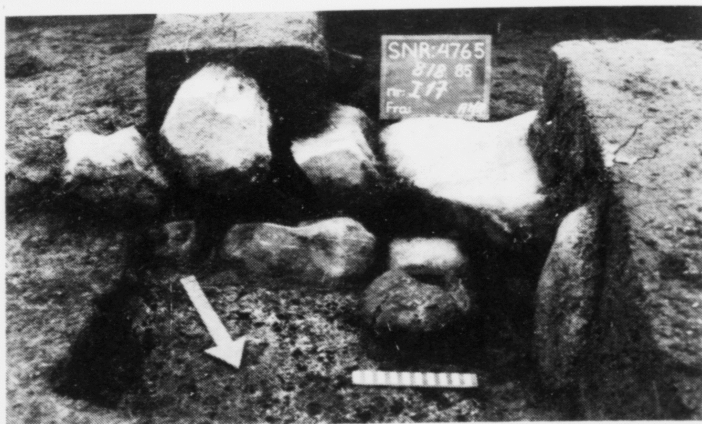

Toftir við Eiðisvatn frá víkingaöld

Um fornfrøðiligu rannsóknina á Argisbrekku 1985

Í á ilatið varisliga varð tikið upp, sást, at tað hevði eitt skap, ið higartil er ókent her á landi. Helst er talan um býnyttu — at nýta í húsarhaldinum.

Í ovastu gólvflánni — skamt frá norðurvegginum í størri toftini — vórðu funnar leivdir av leirilati úr føroyskum leiri

Síðst í september verður útgrevsturin á Argisbrekku vestaru megin Eiðisvatn liðugur fyri í ár.

Tær fornfrøðiligu kann-ingarnar hava fyri ein stóran part snúð seg um at grava út tvær húsatof-tir, men tann endaligi út-grevsturin verður á sumri í 1986. Annar hevur verið gingið víða um í lendinum fyri at vita, um har skuldu verið aðrar toftir.

Royndargrevstrar hava vist, at umframt rættir, seyðahús og aðra bygging frá nýggjari tíð eru eisini veitir og kanska ein gomul toft aftrat á staðnum. Tær útgrivnu toftirnar kunnu fyríbils tíðarfestast til víkinga- ella tíðliga í mið-öldini — tíðarskeiðið frá 900 til uml. 1200. Onnur toftin er umleið 3,5 × 7,5 m. til støddar, og longu nú eru tey ovast sporini av konstruksjónum innan komin til sjóndar. Hetta

er grund undir føstum palli ella brik við suður-vegg. Hin toftin er í brotum, og millum húsin bæði er grivin fram steinsett göta.

Í teimum útgrivnu pørtunum av toftunum eru funnar lutir av ymisk-um slag. M.a. kunnu nevast rot av fitisteins-ílati, sum í skapi minnir um ein bolla, og brýni av glimmurskifuri. Fitistein-ur og glimmurskifur finnast ikki í Føroyum, men eru helst innflutt úr Noregi. Umframt leika-petti av føroyskum leiri og renlar av fitisteini og royðugróti eru funnar jarnilska, jarnnagar og ein bronsulutur. Hann er tó so illa farin, at í fyrsta umfari kann einki sigast um, hvat hetta er.

Nevast kann, at varð-veitingarumstøðurnar fyri við eru sera góðar. Av for-nisligum trælutum er

ein holabátur. Hetta litla — rættiliga vælliknandi — far verður sýnt fram í einum komandi Mondli (tíðarritið hjá Fornminn-issavnninum), har út-grevsturin verður við-gjörður yvirhøvur.

Komandi vetur fara náttúruvísindaligar ald-urskanningar av húsatof-tunum, mold- og víða-royndum at verða gjørdar, m.a. fyri at kunna siga, hvør vøkstur var á stað-num, tá fólk búleikaðist við Eiðisvatn.

Fornfrøðiliga rannsókn-in, sum byrjaði í ár, heldur áfram longu í mai 1986, soleiðis at vitnis-burðirnar um gerandisdag-in hjá forfedrum okkara við Eiðisvatn verða bjarg-aðir, áðrenn ókið verður sett undir vatn, sum ein partur av vatnorkuút-byggingini í Eysturoynni.

NMT-mobiltelefon skjótt til Føroya!

Fiskimaðurin kann sjálvur snara og tosa beinleiðis heim

Í grannalondum okkara hava teir fingið eina telefon-skipan, sum ger, at sjómenn kunnu snara sjálvir og ringja beinleiðis heim

Hetta kom tingmaðurin, Henrik Old, inn á í røðu síni undir viðgerðini av figgjarlógini í seinastu viku. Henrik Old visti á, at í hinum norðarlond-unum er ein sonevnd NMT-mobiltelefon. Henda skipan virkar í dag í Svø-riki, Noregi, Finnlandi og Danmark, og Ísland hevur

tikið avgerð um eisini at fara upp í hesa skipan.

Við hesi telefonskip-anini ber til at ringja frá skipi og beinleiðis heim uttan um radiostøðina á landi, og sostatt kann ein tosa, uttan at nakar annar kann lurta. Sjálvandi kann eisini ringjast bein-leiðis heimanífrá og til

skip, um tey ikki eru alt ov langt úr landi.

Henrik Old segði víðari, at henda skipanin er sera væl umtókt millum sjó-menn í teimum londum, har hon virkar. Einstøk føroysk skip, sum fiska við onnur lond, hava eisini roynt hesa telefонтæn-astuna og fegnast um

hana.

— Eg eri vitandi um, segði Henrik Old víðari, — at Telefonverkið hevur kannað hesi viðurskiptini og ætlar at fáa hesa skipan at virka í Føroyum eisini.

— Eg ivist ikki í, at slik telefonskipan fer at gera trivnaðin umborð á skip-

unum munandi betur, tá ein maður veit, at hann altíð kann taka telefonina og ringja heim.

Henrik Old leggur aftrat, at eisini fyri skipið kann hetta vera til stóran fyrirum eitt nú at skula sleppa undan at biða eftir telefonarni og harvið spara tíð.

— Vónandi fáa vit eisini hesa telefonskipan skjótt at virka her heima hjá okkum, segði Henrik Old m.a.

jan

